

لله وانله مزلانیه کله یدله: سه ماحله ته حله کیم بهردله وامله له باسکردنی ناسله وارله کانی نوله ژ و له بوردن له قورئانی پیره زده

بهتره ماره حله کیم سه رله کی هاوله پله یمانه ته هله زله کانی ده ووه ته نیشتمانی له وانله مزلانیه کله ته ماره دا ،
باسی نایله ته قورئانیه کان یکرده که ووهی ده ریده ده خات که له بوردن چه ند پله یوه ندی به نوله ژکردن هله یله
له رهش له باسکردنی پله یامی ماره کانی نیمامی عله کی کوهی حوسله نله لسه جاده (سلاوی له بهت) باسی ماره فی
نوله ژکردن و کاریگه ریه قوهی له سه رله زبانی ماره ف کرده.

له م باره به ووه له قسه کانه ده سه ماحله ته حله کیم ناهله ی به سه ووه ته نیه المزمه کرد نایله ته (20) که زله به
باشی کاره ماره ییه کان له دونیه و ناهیره ده ده خاتله ووه، ووه نیهی کردله ووه که نه و نایله ته ده خت
ده کاتله ووه له سه رله نه ووهی که ماره هله میشه له حله ته کی چاوده ریه دایله له لایه ن خودای گله ووه به هله مووه
کاره کانه ده و ناهله ی کرد که خودای گله ووه رسته نی به به نده کانی ناسان کردله هله ووه هله گوتیهی گوتنه ووهی
نایله ته کانی قورئان و نوله ژکردن ماره نترینه نه و کارانه ن که ده کراهت ماره ف پله شکله شیانه بکاته.

سه ماحله ته حله کیم ده ختله له سه رله پله یوه ته دووباره کردنه ووهی قورئانی پیره ز کردوه، چونکه گرهنگی نایله ته
هله یله له پاککردنه ووهی ده کانده، هله ووه هله ناهله ی به فله رمووده پیره زله کان کرد، وکه فله رمووده ی
پله غله میره خودا (د خ) که ده ته: "هله رکه سه که له نه ووه ده ز ده کات قسه له گله پله ووه رده گاری بکاته، به
قورئان به خوه نله ته ووه".

هله ووه هله ده ختله له سه رله گرهنگی به ده سه ته نه نانی بزله ی حله هله کردله ووه و ناهله ی به گوتله کانی نیمام سدیق (د
خ) که ده ته: "نه و که سانه ی ده ز ناکان به حله هله یاره که بکه نه ووه هیچ سه ووه کیانه نیله"، ناهله ی
به ووه ده که نیعمته له بزله ی حله هله دایله له به رله ووهی یاره ماره ته ده رله به ماره ف له دونیه و ناهیره ده ده.

له که تایی وانله کله یدله، سه ماحله ته حله کیم داوای به دی هله نانی هاهسه نگیه کرد له کاره کانی دونیه و
ناهیره ده ده ووه یاته کردله ووه که نوله ژکردن و زله کاتده و خوه نده ووهی قورئان له گله جهاده له پله ناوای
خودای گله ووه هله موویانه گایه خله ن و ماره ف له خودا نزه که نه ووه و ده رگه کانی له بوردن و به زله بیان
به ده که نه ووه.